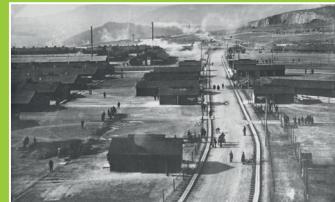

ZAJATECKÝ TÁBOR JINDŘICHOVICE 1915–1918

Zajatecký tábor v Jindřichovicích vznikal od června 1915 v důsledku válečných úspěchů Německa a Rakouska-Uherska na frontách proti Rusku a Srbsku. 17. června 1915 dorazil do obce první oddíl několika desítek ruských zajatců, kteří začali se stavbou tábora. Brzy bylo nedaleko Jindřichovic vybudováno takřka malé město s vlastní kuchyní, prádelnou, lékárničkou, skladů, pekárnou či nemocnicí.

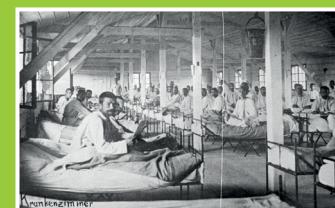

Pohled na střed tábora s dodnes existující silnicí mezi Jindřichovicemi a Rotavou. | A view of the center of the camp with the existing road between Jindřichovice and Rotava. | L'immagine del centro del Campo con la strada esistente ancora oggi tra Jindřichovice e Rotava. | Pogled na centrální deo logora sa još uvek postojímej putem između opština Jindřichovice i Rotava. | Вид на центр лагеря с дорогой между пос. Йиндржиховице и г. Ротава, которая существует и по сей день.

36 000 osob. Vedle zajatců z Ruska, Srbska a Černé Hory přibyli brzy i zajatci z Itálie. Den v zajetí byl

vyplňen nejrůznějšími pracemi na úpravách a udržování chodu tábora a pracemi v průmyslu a zemědělství v okolí. Zajatci pracovali například v rotavských železárnách, jež v tuto dobu produkovaly válečný materiál. Od roku 1916 se zajatci účastnili také stavby sokolovské chemické továrny, jež měla sloužit rakousko-uherskému válečnému průmyslu. Zde pro ně byly vybudovány ubytovací kapacity. Dalším místem, kde zajatci pracovali, byl čedičový lom v sousedství tábora, či lesy a pole v okolí. V případě práce na obecném majetku dostávali plat (pro 1 muže za 1 den) 1 korunu (např. 1 kg chleba stál 32 haléřů, pivo 15 haléřů), kousek chleba a tabák. S přibývajícími válečnými léty se zhoršovala situace v zásobování. Nedostatek potravin a léčiv si začal brzy vybírat svou daň i mezi zajatců v tábore. Úmrtnost se začala od druhé poloviny roku 1916 rychle zvyšovat a zřejmě nejhorší stav nastal v létě 1917 při vypuknutí velké epidemie tyfu, kdy umíralo 20–40 zajatců denně. Kromě tyfu umírali zajatci i na tuberkulózu či neštovice. Táborová nemocnice i márnice byly přeplněny a každý den se odtud odebíral pochřební průvod na nedaleký, jihovýchodně od tábora umístěný hřbitov. Celkem v tábore zemřelo přibližně 3 855 lidí, z toho na 2 465 Srbsů a Černohorců, 1 301 Italů, 56 Rusů a několik příslušníků rakouské taborové stráže, mezi nimi i minimálně dva Češi. Po skončení války r. 1918 byli zbývající zajatci repatriováni do svých zemí a tábor byl postupně rozebrán na stavební materiál.

Táborová nemocnice. | Camp hospital. | L'ospedale del Campo. | Logorska bolnica. | Лагерная больница.

Serbští zajatci před pravoslavnou kaplí. | Serb prisoners in front of Orthodox chapel. | Il prigionieri davanti alla Cappella ortodossa. | Srpski zarobljenici ispred pravoslavne kapele. | Сербские военнопленные перед православной часовней.

Táborová pekárna. | The camp bakery. | Il panificio del Campo. | Logorska pekara. | Лагерная пекарня.

JINDŘICHOVICE PRISONER CAMP AND MAUSOLEUM

The Jindřichovice Prisoner Camp was established in June 1915 as a result of the successes of Germany and Austria-Hungary on the front against Russia and Serbia. On 17 June 1915, the first division of several dozen Russian prisoners arrived in the village, who began building the camp. Soon a small town with its own kitchen, laundry, pharmacy, warehouse, bakery and hospital was built near Jindřichovice. There was an Orthodox chapel and narrow-gauge railroad for easier transport of provisions around the camp. Parts of the camp were lit by electric lamps, and the entire complex was surrounded by barbed wire, which was charged with electric current. Several high guard towers were also built. The entire construction cost a total of 7 million Austrian crowns for over 170 buildings in which soon over 28,000 prisoners found themselves. According to some sources, 36,000 people were living at the camp at the end of the war. In addition to prisoners from Russia, Serbia and Montenegro, prisoners from Italy soon arrived. A day in captivity was filled with all sorts of work on taking care of and maintaining the camp and working in the industry and agriculture in the surroundings. For example, the prisoners worked in the Rotava ironworks that produced war material at the time. From 1916, the prisoners also participated in the construction of the Sokolov chemical factory, which was to serve the Austro-Hungarian war industry. Here, accommodation capacities were built for them. Another place where the prisoners were working was a basalt quarry in the vicinity of the camp, or forests and fields in the surroundings. In the case of work on the village property, the salary (for 1 male per day) was 1 crown (e.g. 1 kg of bread was 32 haliers, beer was 15 haliers), a piece of bread and tobacco. With the lengthening war years, the supply situation deteriorated. The shortage of food and medicines began to have an early impact among the prisoners in the camp. Mortality began to increase rapidly from the second half of 1916, and probably the worst situation occurred in the summer of 1917 with the outbreak of a major typhoid epidemic, where 20–40 prisoners a day died. Besides typhus, the prisoners also died of tuberculosis and smallpox. Both the camp and the morgue were overcrowded and every day a funeral procession traveled to the nearby cemetery located in the southeast of the camp. About 3,855 people died in the camp, of which 2,465 were Serbs and Montenegrins, 1,301 Italians, 56 Russians and several members of the Austrian camp guard, including at least two Czechs. After the end of the war in 1918, the remaining prisoners were repatriated to their lands and the camp was gradually dismantled into building material.

IL CAPO DI PRIGIONIA DI JINDŘICHOVICE 1915–1918

A giugno del 1915, dopo il successo dell'Impero Austro-ungarico e della Germania sul fronte russo e serbo è iniziata la costruzione del Campo di prigione.

ZAROBLJENIČKI LOGOR JINDRIHOVICE 1915–1918

Zarobljenički logor u Jindrihovicama nastao je postepeno od juna 1915. godine. nakon ratnih uspeha Austro-Ugarske i Nemačke na frontama u ratu protiv Rusije i Srbije.

ЛАГЕРЬ ДЛЯ ВОЕННОПЛЕННЫХ В ПОС. ЙИНДРИХОВИЦЕ, 1915–1918 ГГ

Лагерь для военнопленных в пос. Йиндржиховице создавался с июня 1915 г. на фоне военных успехов Германии и Австро-Венгрии на русском и сербском фронтах

HŘBITOV ZAJATECKÉHO TÁBORA JINDŘICHOVICE

V roce 1915 vznikl v Jindřichovicích v důsledku válečných úspěchů Rakouska-Uherska a Německa na frontách proti Rusku a Srbsku zajatecký tábor, v němž byli umístěni zajatci z Ruska, Srbska, Černé Hory a nákonec Itálie.

Hřbitov pro válečné zajatce vznikl zřejmě nedlouho po zahájení provozu jindřichovického tábora, tedy ve druhé polovině roku 1915. Jeho první část byla na plánech nazývána „Starý hřbitov“ (Alter Friedhof). Do února 1917 zde vzniklo 941 jednotlivých i hromadných hrobů, ovšem v dalších průběhu války rozšířování této části pokračovalo. Většina pohřbených na „Starém hřbitově“ byly Srbové, Černohorci a Rusové, o čemž svědčí i pravoslavný kříž, jenž zde byl již v době výkony umístěn. Později tu však v důsledku pochodu stovek katolických Italů vznikl i kříž katolický.

Někdy ve druhé polovině roku 1917 či počátkem roku 1918 byl upraven od původního vchodu zřízen „Nový hřbitov“ (Neuer Friedhof). Na plánech z válečných dob obsahoval 1 082 hrobových míst, při poválečném zkoumání v něm odpočívalo asi 692 zajatců. Prakticky všichni pohřbeni na „Novém hřbitově“ byli Italové, pro něž zejména byla tato část zřízena a jejich těla zde spočívají dodnes.

Celkem bylo v době existence tábora na obou částech hřbitova pohřbeno 3 855 lidí, z toho 2 465 Srbsů a Černohorců, 1 301 Italů a 56 Rusů. Několik ostatků zůstalo neidentifikovaných.

Po skončení války vylepodovaly Ministerstvo národní obrany ČSR opravu hřbitova. Došlo i k návštěvě delegací z Království SHS (Jugoslávie) a Itálie. Obě delegace sice byly spokojeny se stavající úpravou hřbitova, ale obě měly odlišný pohled na jeho budoucí řešení. Itálie zastávala názor, že mrtví by měli zůstat pohřbeni na stávajícím místě, zatímco Jihoslovánie se klonili k exhumaci ostatků a jejich přenesení do kostnice-mauzolea. V souvislosti s budováním jindřichovického mauzolea tak proběhla v roce 1926 exhumace těl vojáků Království SHS ze zdejšího hřbitova a zbyla zde pouze těla zajatců italských a ruských.

V průběhu 2. světové války bylo na hřbitově pochřbeno 12 válečných obětí, z toho 4 říjen z jakéhosi pochodu smrti, Polák (Ukrajinec) zastřelený na útek, vojín německé armády popravený pro výstrahu v březnu 1945 a 1 francouzský a 5 sovětských vojáků, kteří pracovali jako váleční zajatci ve strojírnách v Rotavě.

Pošlední oprava hřbitova proběhla v roce 1949. Poté hrobky prakticky zmizely, zůstaly jen zbytky oplocení a dva kamenné kříže, které jako memento trčely na opuštěném místě celá desetiletí. Teprve v roce 2017 zahájil Karlovarský kraj úpravy celého pietního místa, jejichž výsledek vidíte před sebou. Pohřbeným lidem tak byla vzdána úcta, kterou si jako oběti obou světových válek jistě zaslouží.

CEMETERY OF THE JINDŘICHOVICE PRISON CAMP

In 1915, in Jindřichovice, a prison camp was set up on the front lines against Russia and Serbia as a result of the military successes of Austria-Hungary and Germany, where prisoners from Russia, Serbia, Montenegro and in the end Italy were placed.

The cemetery for the prisoners of war appeared probably shortly after the commencement of the operation of the Jindřichovice camp, i.e. in the second half of 1915. Its first section on the plans is called "The Old Cemetery" (Alter Friedhof). Until February 1917 there were 941 individual and mass graves, but in the course of the war the expansion of this section continued. Most of the buried in the "Old Cemetery" were Serbs, Montenegrins and Russians, as witnessed by the Orthodox Cross, already placed here during the war. Later, however, there was a Catholic cross, as a result of the funerals of hundreds of Catholic Italians.

Zde cesta mrtvých začínala – táborová márnice. | Here the path of the dead began – the camp morgue. | Qui cominciava il viaggio dei morti – l'obitorio del Campo. | Logorska mrtvárnica – početna tačka puta mrtvih. | Здесь начинался путь умерших – лагерный морт.

Pohřební průvod se vydává na obou částech hřbitova pohřbeno 3 855 lidí, z toho 2 465 Srbsů a Černohorců, 1 301 Italů a 56 Rusů. Několik ostatků zůstalo neidentifikovaných.

Po skončení války vylepodovaly Ministerstvo národní obrany ČSR opravu hřbitova. Došlo i k návštěvě delegací z Království SHS (Jugoslávie) a Itálie. Obě delegace sice byly spokojeny se stavající úpravou hřbitova, ale obě měly odlišný pohled na jeho budoucí řešení.

Itálie zastávala názor, že mrtví by měli zůstat pohřbeni na stávajícím místě, zatímco Jihoslovánie se klonili k exhumaci ostatků a jejich přenesení do kostnice-mauzolea.

V průběhu 2. světové války bylo na hřbitově pochřbeno 12 válečných obětí, z toho 4 říjen z jakéhosi pochodu smrti, Polák (Ukrajinec) zastřelený na útek, vojín německé armády popravený pro výstrahu v březnu 1945 a 1 francouzský a 5 sovětských vojáků, kteří pracovali jako váleční zajatci ve strojírnách v Rotavě.

Pošlední oprava hřbitova proběhla v roce 1949. Poté hrobky prakticky zmizely, zůstaly jen zbytky oplocení a dva kamenné kříže, které jako memento trčely na opuštěném místě celá desetiletí. Teprve v roce 2017 zahájil Karlovarský kraj úpravy celého pietního místa, jejichž výsledek vidíte před sebou. Pohřbeným lidem tak byla vzdána úcta, kterou si jako oběti obou světových válek jistě zaslouží.

Sometime in the second half of 1917 or early 1918, a "New Cemetery" (Neuer Friedhof) was set up to the right of the original entrance. It contained 1,082 burial sites in the wartime plans, and some 692 prisoners were at rest in the post-war investigation. Practically everyone buried in the "New Cemetery" were Italians, for whom this section was especially established and whose bodies are still here.

In total, 3,855 people were buried in both sections of the cemetery during the camp's existence, including 2,465 Serbs and Montenegrins, 1,301 Italians and 56 Russians. Several remains were never identified.

After the end of the war, the Ministry of National Defense of Czechoslovakia carried out a merging of the cemetery. There were also delegations from the Kingdom of SHS (Yugoslavia) and Italy. Both delegations were satisfied with the current state of the cemetery, but both had a different view of its future solution. Italy was of the opinion that the dead should remain buried in the present locations, while the Yugoslavians were inclined to exhume the remains and transfer them to the mausoleum ossuary. In relation to the construction of the Jindřichovice mausoleum, the exhumation of the soldiers of the SHS Kingdom from the local cemetery took place in 1926, leaving only the bodies of the Italian and Russian prisoners.

During World War II, 12 war victims were buried in the cemetery, 4 of them from a death march, a Polák (Ukrainian) shot dead, an executed soldier of the German army for giving a warning in March 1945, and 1 French and 5 Soviet soldiers who worked as prisoners of war in the machine-workshops in Rotava.

The last repair of the cemetery took place in 1949. Then the graves practically disappeared, leaving only the remnants of fencing and two stone crosses, which, as a reminder, stood in the deserted location for decades. It was only in 2017 that the Karlovy Vary Region began to modify the entire memorial site, the result of which you see before you. Thus the buried people have been given the respect they deserve, as victims of both world wars.

Otevřený masový hrob před pohřbením dalších zemřelých zajatců. | Open mass grave before the burial of other dead prisoners. | La fossa comune aperta prima della sepoltura di altri prigionieri morti. | Открыта массовая могила перед погребением умерших военнопленных.

Celkový pohled na pravoslavnou část hřbitova v době války. | A general view of the Orthodox cemetery during the war. | Vista panoramica della parte ortodossa del cimitero al tempo di guerra. | Celokupní pogled na pravoslavní deo groblja za vreme rata. | Общий вид православной части кладбища во время войны.

IL CIMITERO DEL CAMPO DI PRIGIONIA DI JINDŘICOVICE

Il Campo di prigione è stato costruito a Jindřichovice nel 1915, dopo il successo dell'Impero Austro-ungarico e della Germania sul fronte russo e serbo. Nel Campo sono stati portati prigionieri russi e serbi, montenegrini e infine italiani. Il cimitero per i prigionieri di guerra è stato realizzato probabilmente poco dopo la fondazione del Campo di Jindřichovice, quindi nella seconda metà dell'anno 1915.

GROBLJE ZAROBLJENIČKOG LOGORA JINDRIHOVICE

1915. godine, nakon ratnih uspeha Austrougarske i Nemačke na frontovima u ratu protiv Rusije i Srbije, u opštini Jindrihovice (Jindřichovice) osnovan je je robjenički logor u koji su bili smešteni zarobljenici iz Rusije, Srbije, Crne Gore i Italije. Groblje za ratne za robjenike nastalo je verovatno nakon osnivanja logora u Jindrihovicama, dakle u drugoj polovini 1915. godine.

КЛАДИЩЕ ЛАГЕРЯ ВОЕННОПЛЕННЫХ В ПОС. ЙИНДРЖИХОВИЦЕ

На фоне военных успехов Австро-Венгрии и Германии на русском и сербском фронтах в 1915 г. в пос. Йиндржиховице возник лагерь для военнопленных, в котором содержались узники из России, Сербии, Черногории и Италии. Кладбище военнопленных возникло, по-видимому, вскоре после создания лагеря, т.е. во второй половине 1915 г.

MAUZOLEUM V JINDŘICHOVICÍCH

V roce 1915 vznikly v Jindřichovicích v důsledku válečných úspěchů Rakouska-Uherska a Německa na frontách proti Rusku a Srbsku zajatecký tábor, v němž byli umístěni zajatci z Ruska, Srbska, Černé Hory a nakonec Itálie.

Tato budova byla postavena v roce 1915 jako rezervoár vody pro nedaleký zajatecký tábor. Po válce, když byl tábor rozebrán a zničen, zůstala spolu s hřbitovem jedinou připomínkou toho, že zde v letech 1915–1918 tábor existoval.

V roce 1924 byly Jindřichovice vybrány pro postavení mauzolea, kam byly přemístěny jak ostatky srbských vojáků z jindřichovického tábora, tak vojákov ze zemí nového Království SHS (Jugoslávie), kteří za války zemřeli na území Čech. Podobná mauzolea měla vzniknout ještě v Olomouci a Trenčíně, vzniklo ale jen to olomoucké. Kromě jugoslávských obětí bylo rozhodnuto do mauzolea přemístit i ostatky několika Rusů zemřelých v táborech v Broumově-Martinskovicích.

V roce 1925 vypracoval architekt ruského původu žijící v Praze Vladimír A. Brandt projekt mauzolea s využitím stávající vodárny. Projekt měl být větší a slavnostnější, než je dnes. Kromě vodárny přestavěné na mauzoleum měl být jeho součástí nosič večného světla (umístěny napravo od čelního pohledu na mauzoleum) a 22 metrů vysoký obelisk se státním znakem Království SHS a pravoslavným křížem. Obelisk ani nosič ohně nikdy postaveny nebyly.

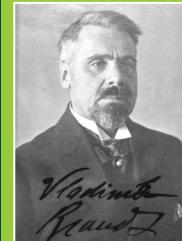
Stavbu významně finančně i morálně podpořil monacký konsul v Praze a podporoval pietního udružení jihočeských hrobů v ČSR Vladimír Hřebík. Vnitřní prostory byly upraveny podle návrhu kapitána Ing. Josefa Koštálka, jenž také na celou stavbu mauzolea dohlížel. V letech 1931–1932 byl vybudován z místního granitu zájmový vstup chrámového typu s prvky byzantské (ortodoxní) architektury a měděná, umělecky zdobená vratá. Průčelí pak ještě ozdobila mozaika hlavy Krista a na střechu byl osazen cyrilometodějský kříž.

V roce 1926 bylo z hřbitova jindřichovického zajateckého tábora přemístěno do mauzolea na 2 500 těl, v dalších letech sem byly svázeny ostatky dalších stovek jihočeských vojáků z nejzápadnějších částí Čech. Poslední těla sem byla přivezena roku 1938. Jindřichovické mauzoleum je největší pohřebiště obětí 1. světové války v České republice. Uloženy jsou zde ostatky přibližně 7 190 Srbců a 189 Rusů.

Slavnostně byla budova vysvěcena 8. července 1932 pod záštitou T. G. Masaryka a krále Jugoslávie Alexandra I.

Stavba vodního rezervoáru, podzim 1915. | Construction of water reservoir, autumn 1915. | Costruzione dell'acquedotto, autunno 1915. | Gradnja rezervoara vode, jesen 1915. godine. | Строительство резервуара для сбора воды, осень 1915 г.

Vladimír Alexandrovic Brandt
—Architekt mauzolea
Mausoleum Architect
Architetto del Mausoleo
Architecte du mausolée
Архитектор мавзолея

Původní Brandtův návrh celého památníku. Věž vlevo ani nosíc večného ohně opravne nebyly realizovány. | Original Brandt design of the entire monument. The tower on the left and the eternal fire on the right were not implemented. | Il progetto originale di Brandt. La torre a sinistra e il porto luce perpetua non sono stati mai realizzati. | Izvorni Brandtov projekat celog spomenika. Toranj na levoj strani nije nosač „večne vatre“ nisu realizovani. | Первозданный проект памятника, предложенный В.А. Брандтом. Башня в левой части, как и вечный огонь в правой, так никогда и не были построены.

in Olomouc and Trenčín, but in Olomouc it was created. In addition to the Yugoslavian victims, it was decided to move the remains of several dead Russians in the Broumov-Martinskovic camp to the mausoleum.

In 1925, the architect of Russian origin living in Prague, Vladimír A. Brandt, elaborated the mausoleum project using the existing waterworks. The project was supposed to be bigger and more solemn than it is today. In addition to the waterworks rebuilt into the mausoleum, it was to include a brazier of eternal light (located to the right of the front of the mausoleum) and a 22-meter high obelisk with the state emblem of the Kingdom of Yugoslavia and the Orthodox Cross. Neither the obelisk or fire brazier was ever built.

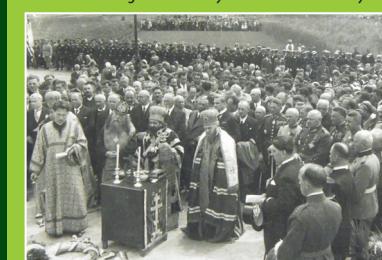
The building was supported financially and morally by the Monaco Consul in Prague and the supporter of the patronage of the South Slavic graves in Czechoslovakia, Vladimír Hřebík. The interior spaces were modified according to the proposal of Captain Ing. Josef Koštálka, who also oversaw the entire construction of the mausoleum. Between 1931 and 1932, an interesting temple-type entrance with elements of Byzantine (orthodox) architecture and copper, artistically decorated gates was built from the local granite. The facade was then decorated the mosaic of the head of Christ, and the Cyrillic-Methodian Cross was mounted on the roof.

In 1926, from the graveyard of the Jindřichovice prison camp, 2,500 bodies were moved to the mausoleum. In the following years, the remains of hundreds of other South Slavic soldiers from various parts of Czechia were placed here. The last body was brought here in 1938. Jindřichovice Mausoleum is the largest burial site for the victims of World War I in the Czech Republic. There are about 7,190 Serbs and 189 Russians buried here.

The building was officially consecrated on 8 July 1932 under the auspices of T.G. Masaryk and the King of Yugoslavia Alexander I.

Slavnostní vysvěcení mauzolea 8. července 1932. Na snímku jsou vidět položené věnce a jednotka čsl. armády. | Celebratory consecration of the mausoleum 8 July 1932. The picture shows the wreaths and the military unit number. | Svečano osvěštenje mauzoleja 8. julija 1932. Sulla foto si vedono le corone e un plotone dell'Esercito cecoslovacco. | Свешано освештење мавзолеја одржано дана 8. јула 1932. године. На слик се види полођени венци и јединица чехословачке армије. | Торжественое освящение мавзолея 8 июля 1932 г. На снимке запечатлены возложенные венки и подразделение чехословацкой армии.

Pravoslavná bohoslužba při vysvěcení mauzolea. | Orthodox Worship during the consecration of the mausoleum. | La celebrazione di rito ortodosso in occasione della consacrazione del Mausoleo. | Православная месса при планировании освящения мавзолея. | Православное богослужение при освящении мавзолея.

MAUSOLEO DI JINDŘICOVICE

Il Campo di prigione è stato costruito a Jindřichovice nel 1915, dopo il successo dell'Impero Austro-ungarico e della Germania sul fronte russo e serbo. Nel Campo sono stati portati prigionieri russi e serbi, montenegrini e infine italiani. Questo edificio è stato costruito nel 1915 con la funzione di acquedotto per il vicino Campo di prigione.

MAUZOLEJ U JINDRIHOVICAMA

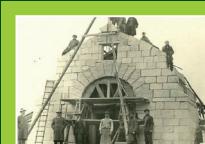
1915. godine, nakon ratnih uspeha Austrougarske i Nemačke na frontama u ratu protiv Rusije i Srbije, u opštini Jindrihovice (Jindřichovice) osnovan je zarobljenički logor u koji su bili smešteni zarobljenici iz Rusije, Srbije, Crne Gore i Italije. Ova zgrada je izgrađena 1915. godine kao rezervoar vode za potrebe obližnjeg zarobljeničkog logora.

МАВЗОЛЕЙ В ПОС. ЙИНДРЖИХОВИЦЕ

На фоне военных успехов Австро-Венгрии и Германии на русском и сербском фронтах в 1915 г. в пос. Йиндржиховице возник лагерь для военнопленных, в котором содержались узники из России, Сербии, Черногории и Италии. Это здание было построено в 1915 г. как резервуар для сбора воды для нужд расположенного поблизости лагеря.

MAUZOLEUM IN JINDŘICHOVICE

In 1915, in Jindřichovice, a prison camp was set up on the front lines against Russia and Serbia as a result of the military successes of Austria-Hungary and Germany, where prisoners from Russia, Serbia, Montenegro and in the end Italy were placed. This building was built in 1915 as a water reservoir for a nearby prison camp. After the war, when the camp was dismantled and destroyed, it remained along with the cemetery as the only reminder that there was a camp here from 1915 to 1918.

In 1924, Jindřichovice was selected for the built mausoleum, where there were interred the remains of Serbian soldiers from the Jindřichovice camp and soldiers from the lands of the new Kingdom of the SHS (Yugoslavia) who had died on Czech territory during the war. A similar mausoleum was to be established